

gjøre en særlig Lov nødvendig for hvert enkelt mødende Tilfælde; denne særlige Lov skal netop skjelne mellem de særegne Qualificationer, de paagældende Individuer have, og træffe Regler for dem, som efter en aldeles kort Tjenestetid afgaae fra Tjenesten, og som maastee derfor ikke kunne være berettigede til en større Godtgjørelse end eet Mars Gage, og at tilstaae de Andre, som have tjent længere, og af hvem Staten har haft mere Nytte, en høiere Godtgjørelse eller eventualiter en Pension. Det synes mig, at dette rigtigere gjøres til Gjensidighed for en dem Alle omfattende Regel, end at lade hvert enkelt mødende Tilfælde afgjøres ved en særlig Lov.

Madvig: Jeg tager kun Ordet i denne Sag, for at der kan høres en Stemme fra et Medlem, der ikke tidligere har taget Ordet i denne Sag, og som derfor ikke paa nogen Maade kan ansees for at være irriteret eller bragt i nogen sær Varme ved den hele Behandlingsmaade af denne Sag. Naar man har talt om en Paragraph, som ikke er under Behandling, saa skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at man ved 3die Behandling kun kan tale om en Paragraph, hvortil der enten er stillet Ændringsforslag, eller som man omtaler som Grund for at forkaste hele Loven, hvorimod det synes mig, at kritiserende Bemærkninger om en Lov, som man dog vil have til at gaae igjennem, ikke ret høre hjemme her. Dersom Grunden til at gjøre Forskjel mellem de under § 1 omfattede Officerer er saa stærk, som man skulde troe, siden der igjen er steet Omtale af den, saa troer jeg, at det saa meget mere havde været Pligt, ved et Ændringsforslag at give Thinget Leilighed til virkelig at komme ind paa Sagen, til Exempel ved at foreslaae en særlig Bestemmelse for de Officerer, der vel nu ere værnepligtige, men som dog ere blevne Officerer paa den Tid, da den nu bestaaende Værnepligtslov ikke gjaldt for dem, men noget Saadant foreligger ikke. Hvad nu angaaer det foreliggende Ændringsforslag, saa synes jeg ikke, det kan have anden virkelig Mening, end at den nærværende Lovgivningsmagt skal erklære, at den vil undlade at tage Beslutning om et meget væsentligt Punkt, som den er

opfordret til at tage Beslutning om, fordi den ikke kan komme til Harmonie med Krigsbestyrelsen, og altsaa vil overlade en anden Lovgivningsmagt til en anden Tid at indrømme, hvad den ikke selv troer at burde indrømme (Hør!). Det er blevet en Nødvendighed for den nærværende Lovgivningsmagt at ordne Reserveofficerernes Stilling; den skal ordnes med Hensyn til den Tjeneste, som nylig er gjort, og ikke med Hensyn til den Tjeneste, de skulle gjøre i Fremtiden, og det Krav, som derpaa kan bygges. Derom kan der til en anden Tid blive Tale, men nu er der Tale om de Krav, som de have erhvervet, og ligesom Reserveofficererne have erhvervet disse Krav i den senest forløbne Tid, saaledes maa ogsaa den nuværende Rigsdag, der har virket under Krigen, være meest competent til at dømme og handle i dette Forhold, og det gaaer derfor ikke an at sige: Vi skulle rigtignok ordne Reserveofficerernes Kaar, og om Hovedclassens Kaar have vi rigtignok den Mening, som er viist ved vore foregaaende Afstemninger, men, da Bestyrelsen ikke er tilfreds med denne Mening, ville vi aldeles omgaae dette Punkt. Jeg troer ikke, det er anstændigt, at vi udtale os paa denne Maade (Hør!); vi maae gjøre den Mening, vi for vort Vedkommende — thi vi ere jo kun en Trediedeel af Lovgivningsmagten — have om Reserveofficerernes virkelige Ret og Krav, gjældende ved at udtale den som Lov. Om en fremtidig Lovgivningsmagt i enkelte Tilfælde vil ændre vor Beslutning, det maae vi lade staae hen; der behøves ikke, som alt sagt, nu at aabnes en Udsigt dertil, thi den Udsigt er der alligevel, ja, der er en større Udsigt; thi, skøndt vi her vedtage Loven i den Overbeviisning, at den er rigtig, og at den i Fremtiden vil blive opretholdt, kunne vi dog ikke lægge nogen Hindring iveien for, at en fremtidig Lovgivningsmagt, hvis den virkelig kommer til den Overbeviisning, at vi havde givet en urigtig Lov, da gjør hele Loven om; vi maae imidlertid, som sagt, give Loven, saaledes som vi nu, efter bedste Overbeviisning ansee det for ret, og vi kunne ikke omgaae Sagen.

Lehmann: Der er allerede af flere ærede Talere gjort opmærksom paa den Syn-